

FIGYELEM! A LAP SZERKESZTŐJÉNEK ÉS PÉNZTÁROSÁNAK CIME MEGVÁLTOZOTT!
Postai csekkszám: 21.106.

Ördögöket üzzetek!

„Legyetek erősek az Úrban, az ő hatalmas erejében és öltözzetek Isten fegyverzetébe, hogy megállhassatok az ördögnek álnokságai ellen. Mert nincsen test és vér ellen tusakodásunk, hanem hatalmasságok ellen, e világnak sötétségben levő urai ellen, az ég alatt levő gonosz szellemek ellen.” (Eféz. 6, 10—12.)

Istennek fegyverzete a Szentírásból részletesen és bőségesen megismerhető. Isten emberei hordják azt és harcolnak benne. Jézus a vezérlő Mester, akinek fegyverzete és győzelme teljes. Akiik pedig hisznek benne és őt követik, azoknak szintén adja az ő fegyverzetét, hatalmát és diadalát a küzdelemmel és szenvedéssel együtt.

Az ég alatt levő gonosz szellemek, akik e világnak sötétségben levő urai, szintén részletesen és bőségesen megismerhetők a Szentírásból. Ezek azok, akik által a világosság útja káromoltatik, a homály és sötétség ter-

jesztői, hogy megakadályozzák Istennek azt az akaratát, hogy az ember Isten képére és hasonlatosságára eljusson. Ez a sátán, az ördög, ama régi kígyó testülete. Akarata az embert az ő képére és hasonlatosságára hozni, amit sokaknál elér. Mivel pedig tudja, hogy nem sok ideje van és az ő helye az ördök kárhozat, azért minden hadával teljes erővel küzd a sötétség összes fegyverével, hogy magával rántsa az embert. És amiképpen ő is mint mennybéli fejedelemség és isteni bukott el, azért a pokol minden furfangját felhasználja, hogy lehetőleg a választottak közül szedjen áldozatot. Jézus az ő tanítványainak megmondja: „Meglássátok, hogy valaki titeket el ne hitessen.” (Máté 24, 4.) És bizonyos, hogy rosszabbul van dolga annak, aki mint hívó bukkik el, elhítelve a sátán hazugságától, elfordulva az ígétől.

E hatalmas ellenség legyőzéseére tehát nagy erő, hatalom és

főkéletes fegyverzetre van szükség. A mi Urunk erről teljes mértékben gondoskodott azzal, hogy az ő Jézus nevének olyan méltóságot szerzett, mely minden méltóság felett való, hogy nevére minden térd meghajljon; mennyieiké, földieké és föld alatt valóké egyaránt. (Fil. 2, 9—10.) Tanítványait a harcra hatalmasan felruházva küldi ki: „Elmenvén pedig, prédikáljatok és ezt mondjátok: elközelített a mennyeknek országa. Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket üzzetek; ingyen vetétek, ingyen adjátok.” (Máté 10, 7—8.) Az új hívőkről is így szól az Úr: „Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevem által ördögöket üznek, új nyelveken szólnak és ha valami mérgezetten isznak meg, nékik nem árt meg; betegekre vetik kezeiket és meggyógyulnak.” (Márk 16, 17—18.) Ez a két idézet ugyanazt mondja, tehát az

első tanítvány vagy új hívő feladata egy és ugyanaz. Mindazokat tehát, akik követik Jézust, azokat követik a jelek is, amint őt is követték a jelek. Jézus ezt így mondja: „Bizony-bizony* mondom néktek: aki énbenem hiszen, aminemű cselekedeteket én cselekszem, az is olyanokat cselekszik és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámban megyek.” (Ján. 14. 12.) Kell-e még ennél világosabb beszéd? Két vagy három bizony-ságra biztosan áll minden dolog. Akik hisznek és kérik, a jeleket ma is megkapják az üldözéssel és megvetéssel egyben. Mindenki saját maga tapasztalhatja meg, hogy az igével ellenkező felfogás a hitetlenség ered. Itt az ördög egy csapással kettőt ér el: egy lelket engedetlené tesz, és egy elleneséges katonától megszabadul.

Engedelmeskedjünk tehát az Úrnak, midőn azt mondja: „Ördögöt izzetek!” Aki fél a harctól, a velejáró szenvedéstől, az nem kér belőle és a jelekből sem kér.

* A „bizony” szót Jézus eskünek használta. Bizony-bizony az Úrnál kétszeres esküt jelent.

Vajha szárnyam lenne.

Mint nyíl, repülnék fel égi magasságokba, ahol nem érhet a vihar szele s onnan nézném az örökké ragyogó napot, nézném olattam nyüzsgő emberekörök tájára városait, évezredek lázasan pergő eseményeit. Megnézném, mi van a csillagokban, honnan indul ki a szél és eső, hideg és meleg...

Mégsem. Inkább elszállanék idegen országokba, elhagyatott szigetekre, ahol koldusok millió-sokká cseperedtek, ahol az olaj patakokban folydogál, az arany a földön szintén hever, ahol a kapujárfát drágakövek szegélyzik s a sarat sem verik le a cipőről, mert kár volna érte...

Nem. Hanem elrepülnék vadonok rengeteibe, megtekinténém az állatvilág ezerfajta különleges-ségét, hallgatva sokszor papagály boldog rikácsolását, kigyók sziszegését, fenevadak irtalmatlan

melyek miatt gúny és megvetés jár e világtól, de jusson eszébe, hogy „aki diadalmas létszen, mindennekkel bírni fog és létszen annak Istene és ő nekem fiam létszen. A féltelmeseknek stb. pedig része a tüzzel és kénkövel égő tóban létszen, mely a második halál.” (Jel. 21. 7—8.)

A hívő nem vonhatja ki magát a gyalázat alól. „Nem lehet a tanítvány különb, mint az ő mestere.” Különösen Jézusnál nem lehet különb senki. A hívő leg-szebb dize a Jézus követéseért való gyalázat. „Boldogok lesztek, mikor titeket szidalmaznak, háborgatnak és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek, én érletem.” (Máté 5. 11.)

Van olyan, aki azt mondja: Tudom, hogy a jeleket, a Szent-Lélek keresztiséget ma is megkaphatja az, aki kéri: de ez veszedelmet hoz arra, aki nem tudja teljesíteni azt a szentséget, amiré ez kötelez. Ez szintén tévedés, mert Jézus azt mondja: „Kicsoda közületek az ember, aki az ő fiának követ adjon, ha kenyeret kér? És ha halat kér, vajjon kigyót ad-e neki? (Máté 7. 9—10.)

bömbölését, nézném elefántcsordák vad ügetését s hogy mint szórakozik a medve törpe bocsfival és legelészik árnyas, pompás tájon a szarvascsalád, vagy máscik szédítő magasságba a hegyek zergéje...

Vagy inkább ki, az ezerszinű vadvirágos mesgyékre, ahol ének tel sir a füzemile legelésző kisbárányák fülebe, miközben a farkas ott ólálkodik mögöttük.

Ki a nagyvárosi zajból pusztító tavak csendes berkeihez, melyben golyók emelik magyara lábukat és békák esapnak fűlsike-títő zenét; el az unalmas tanyai életből a főváros fényes, gázos, gőzös, bűzös körengeteibe...

Messze szigetekre, ahol még ember nem járt, ahol még nem hallatszott zokogás. Vagy ellen-kezőleg, a sárga néparadatba, ahol ember-ember hátán él és még mindig rohamos a fejlődés e téren, mindaddig, míg egy but-

Itt kell megemlíteni azokat, kik betuszkodtak ugyan a Krisztus hadseregébe és részesültek annak felavató jeleiben, ajándékaiban; de a vítézkedésből kivonják magukat, szentül élni nem akarnak, vagy másként engedetlenek. Ezek szegényére válnak a krisztusi seregnek, de nem sokra jutnak. Bármilyen dúsan zöldelő fának látszik is az, hamar kivágatják: „Nézi fogod a helyét és ő nem létszen.”

A Szentírás ismerői tudják, hogy az utolsó idők végső napjait éljük, amikor a gonoszság tombolása tetőfokra hág, úgy-hogy az igaz is alig tud megállani. Szabad-e azt képzélni, hogy az Ige éppen a legnagyobb veszedelemben hagyja cserben a hívőt? Nem biztos-e, hogy csak ördögi hitetés az, hogy a „jelek” csak akkoriban voltak és ma már nincsenek, mert fölös-legesek?

Az ördög mindezeket felül gondoskodott arról is, hogy a világ előtt az ördögüzést gyalázatos-sá tegye. Ő maga hozott létre eszközeit által különféle, undorító ceremóniát és varázslást és ezt ördögüzésnek nevezette el, amit a

jóslat beteljesedéseként elindul hódító útjára ezen áradat. Onnan elröppennek nyugtalan országokba megnézni a lázas készülődést egy rettenetes pusztításra és pusztulásra; a sok tanácsos tanácsatlan tanácskozását — égő házban.

De miért? Semmi értelme nem lenne. Elhelyett végigsuhannám a földeték és beleságnám minden ember jüfébe: „Nincs értelme az életnek — szereltek nélkül. A gyűlölet mindent jól letarol.” A módosoknak ezt: „Nem boldogit a gazdagság.” Szegényeknek: „Nem teljes ok a szükösség.” Aki mindent kiegyenlít, Krisztus az.

Sietnék ott teremni, ahol szük-ség mutatkozik — de mivel? Tévedt jó útra terelni, ha ismerem ezt az útát. Belekinteni szük-zárkák vasrácsos szellőzetét, néhány akkordot búgna Krisztus szerelméről, friss illatot esapni be kórházak éterszagos terméibe; felkeresni a papirablakos pír-

világ elhísz. Továbbá még azt mondhatja azokkal, akiket erre rábírní tud, amit Jézusnak is mondtak: hogy a Belzebub által úzi az ördögöt.

Az ördögűzés módját a Szentírás mutatja meg, ahol Jézus vagy Pál üzte ki. Ezen példák-ból látható, hogy az ördögöt egyszerű parancsal és dorgálással úzi ki az, akinek erre hatalma van. Hatalma van annak, akinek adatott. Senki sem veheti magának, hogy az Úr Jézus neve által valamit tegyen. „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” — Az evangéliumokban látjuk, hogy bár a tanítványoknak volt hatalmuk az ördögöt úzni; mégis azt a néma és süket ördögöt nem tudták kiűzni: kevés hitük és bőjtölés és még könyörgésben való hiányosságuk miatt. Mindezekből megismerhetjük az ördögűzés feltételeit.

Az ördögűzés, gyógyítás stb. jelül adatik Jézus neve dicsőségére megmutatására az evangélium hirdetéséhez, mondván: „Elközelített a mennyeknek országa...” „Térjetelek meg és keresztelkedjetelek meg a Jézus Krisztusnak nevében és veszitek a Szentlélek-

lakot és a dínom-dínomos, vagy rideg paloták kétségbeesettjeit.

Hova szálljak? Hiszen így is mulasztások adósságotra nyom! Míg gondolataim messze szállnak, idegenben járnak, körülöttem ezer alkalom múlik el kihasználatlanul.

„Isten keze elszórt minket itt a földön és ott kell gyökeret verned, ott rügyezel és gyümölcsözöl, ahova ültetted téged; parányi vagy, igaz, de az egészszel együtt egy nagy egész”; — hangzik a váltás.

„Ne kívánkozz messze földre, mert ott csak szaporodna a bajod. Ne akarj gazdag lenni, hogy boldog maradhass. Ne akarj többet látni, ha az eddig látottak nem lettek nemesebbé. Ne kívánkozz magásra szállni, mert nagy lehet zuhanásod.”

„Uram, a Te Lelked mindenütt velem van. Maradok csak ott, ahova helyeztél és csak oda megyek, ahova vezérelsz.”

nek ajándékát; mert néktek lett az ígéret és a ti fiaitoknak és minden messze levőnek, valaki-

ket tudniillik a mi Urunk Istenünk elhívánd.” (Csel. 2. 38—39.) Ámen. *id. Gábor G. Gyula.*

Néhány adag a mennyei mannából.

A megtérés. (Máté 4. 7.) „Térjetelek meg, mert elközelített a mennyeknek országa.” Ez az Úr Jézus tanítása. Valamint: „Térjetelek meg és higgyetek az Evangéliumban.” (Márk 1. 15.) Aki eltért az isteni élet kerékvágásától, vagy még sohasem járt azon, annak meg kell térnie ahhoz és újjászületnie, hogy örökölhessen Istennek országát. Minden lélek megtértnek tartja magát mindaddig, míg az Ige meg nem világosodik előtte s csupán azután képes meglátni az újjászületés fontosságát. Nem romlandó, hanem romolhatatlan magból. (Péter I. 1. 23.) „Nem testből és emberi indulatból, hanem Istentől kell születni.” „Mert ami testből született, test, ami Lélektől, lélek az.” (János 3. 6.)

„A test és vér nem örökölhethi Istennek országát.” (Kor. I. 15. 50.) „Lélek az, ami megelevenít, a test nem használ semmit”; ez evangéliumi beszédek: Lélek és Élet (János ev. 6. 63.). A testi ember nem értheti meg az Evangéliumot, mert a világ telkével van telítve, de akik Isten Lelkét vették, megértik Isten akaratát és beszédeit. (Kor. I. 2. 12.) „Mert akiben nincsen a Krisztus Lelke, az nem az Övé.” (Róma 8. 9.)

Fenti sorokból kitérünk, hogy a megtérésre, illetve újjászületésre elengedhetetlenül szükség van, mert e földi nyomorúságból, a hitetlenség légkörén át a mennybe csak azok juthatnak, akik megmosták ruháikat a Bárány Jézus Vérében. (Zsid. 9. 14.) Krisztus ígérete az Ó Vérbe került. S aki elfogadja az Ő beszédét, megváltást nyert a Vében (Péter I. 1. 18—19.). Aki pedig az Evangéliumot megveti, vagy elveti, az a Szövetségnek Vérért tapodja meg és a kegyelmennek Lelkét bosszúsággal illeti (Zsidók 10. 29.).

Ánütások. A hívőknek nagy

tábara, tudva-tudatlanul követi e világ fejedelmét, a Sátánt, aki elhíleti nagy tömegekkel, hogy nem kell megtérni. „Ilyen volt már apád, nagy- és dődörög- apád és miért lennél te különb? — oktatja őket a hazugság öre —, csak a pogányoknak kell megtérni!” Igaz, hogy a pogányoknak is meg kell térni, de az olyan keresztyéneknek, kik nem az Evangélium szerint élnek, nagyobb bűnik van, mint a pogányoknak. Mert legnagyobb az olyan keresztyének száma, akiknél a hazugság napirenden van és azt nem bűnnek, hanem szükséges cikknek tartják. De a hazugoknak része a kénkövel égő, tüzes tóban lesz a második halálban (Jelenés 21. 8. 27; 22. 15.).

Ezek szerint mindenkinek szüksége van a megtérésre, mert eddig még nem igen akadt ember, aki nem cselekedett volna életében különböző bűnöket. Egyedül Jézus, az Isten Fia élt ilyen életet e földön. Ne bizakodjunk tehát keresztyéni voltunkban, a farizeusok példáját követve (Máté 3. 9.); jobban teszszük, ha megtérünk a publikánusok és felkiáltunk vele: „Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek!” (Lukács ev. 18. 11—14.) Ismerjük be a tékozló lívául, hogy „vételteztünk az Ég ellen” és Atyánk ellen (Lukács 15. 21.). Mert eltékoztultuk az örökségünket és a boldogságot. (12. vers.)

Kedves lélek, mi Jézus szavai-val és Nevében kérünk téged az igazi megtérésre (Márk 1. 15.), és az Evangélium teljesítésére. Legyünk annak nemcsak hallgatói, hanem cselekvői is (Jakab 1. 22.). Számítalon oly hallgatója, olvasója van az Evangéliumnak, még azok közül is, akik imádkoznak, akiknek azt mondja Jézus: „Nem minden, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, meggy be a mennyeknek orszá-

gába, hanem aki cselekszi az Én mennyei Atyám akaratát.“ (Máté 7, 21; Róma 2, 13.) Kövessük Jézust teljesen, mert nem lehet két úrnak szolgálni! (Máté 6, 24.) Nagy megcsalattatásban vannak azok, akik imádkoznak, de káromkodnak is, igazat beszélnek, majd hazudnak; vagy úgy, hogy adnak, de van úgy, amikor lopnak: mikor melyik esik jobban. Az ilyen keresztyének a halál gyümölcseit rakják keblükbe. (Móz. I. 2, 17.) Parancsait megrontva, nem lehet közösséggel Istennel, sem az Úr Jézus Krisztussal, sem az angyalokkal, akik Istent dicsérik, hanem az ördög-gel és engedetlenségében leledző seregével, akik emiatt levettettek a mennyből (Ezékiel 28, 14—18).

Azóta az ördög azon van, hogy elhomályosítsa az Ige tisztá igazságát a bűnben élő emberiség szeméi előtt és ne lássák meg, hogy Krisztus hajlandó és képes minden bűntől megtisztítani azokat, akik azokat megbánják és Istenhez visszatérnek (Kor. II. 4, 3—4). De mi ne adjunk semmit hízelkedő, hazug szavainra, hanem figyelmezzünk az Igére.

Figyeld csak, mily gyönyörűségesen hangzik: „Jöjjetek én-hozzám mindnyáján, akik megfáradtak és megterheltek és én megnyugosztalak titeket.“ Vegyétek fel Krisztus igáját, mely többet ígér, mint e világ minden dicsősége. Nem kell elkarhozn! Nem igaz az, hogy nincs út a mennybe! Nem áll meg, hogy a keresztség csak mese. Mi ez ellen tiltakozunk és bátran állítjuk, hogy a mi Krisztusunk élő, szabadító Király! Aki nem jön hozzá, vessen magára! Az bizonyára többre becsülte e világ hazug élkeit. Pedig Jézus az Élét Kenyere. Átálta örökélet osztály-részünk. Nélküle örök kárhozat. Benne végtelen az öröm még a nyomorúság kemény napjaiban is. Szabadunk szédítő bűngözlés-gésén áttör Krisztus életetosztó illata. És te? Haladsz a régi útadon?

Már én inkább csak Jézust követem...
E. W. Mihók.

Szertartás-e a lábmosás?

A Szentírásban két helyen találkoznak a lábmosás gondolatával. Az egyik hely János ev. 13. része, 4—17. versei, a másik Timótheushoz írott I. levél 5. rész, 10. versében. Ez oknál fogva lehat nem mehetünk tovább közönnel tekintve el e dolog felett, mert Krisztus Urunk parancs-szerű szava hangzik János ev. 13. rész 14—15. versében: „Azért ha én Úr és Mester megmostam a ti lábaitokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábait.“ Betűszerinti értelmezésben parancs, mit minden Krisztusban hívőnek cselekedni kellene. De honnan veszek én jogot arra, hogy egy ilyen ígét ne szószerint, hanem lélek szerint értelmezzek? Nem jogos-e az a vád, hogy mert nem izlik előrehaladott igényeimnek mások lábait mosogatni, azért meg kell hajlandó a lábmosás parancsát átvinni a szószerintiség teréről lelki értelmezésre.

Megpróbálom először János ev. 13. részét szószerint venni és kezdem a 15-ik versen. „Mert példát adtam néktek, hogy amiképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjetek.“ E verset szószerint veszem. A kérdés az: Hogyan cselekedett e dologban Jézus? Megmosta a tanítványok lábait ő egyedül, az összesét. Elkezdte az elsőn, végözve az utolsón. Az is parancs, hogy úgy cselekedjünk, mint Ő. Helyesen járnak-e el azok a lábmosó hívők, kik e formát kénytelen kedvéért megváltoztatják és ők maguk okozkodnak ki egy kedvezőbb módot?

Egy traktátus került a kezembe, mely egy külföldi lábmosó gyülekezet táborozási misztiojáról számolt be, hol vagy kétezeröttszáz lélek volt jelen. Ezek egy Úrvacsora keretében lábat mostak. E traktátusban le van írva, hogyan ment végbe e művelet: Két sorban, egymással szembe ültek és a szembeülők páronként kölcsönösen megmosták egymás lábait. Vajjon Jézus példaadás ilyen volt-e? Nem! Jézus végig megmosta a tanítványok lábait. Ő azt mondja: „Ti

is akképen cselekedjetek!“ Iia itt az egyik verset szószerint vesszük, kötelességünk a másikat is ugyanúgy venni. De mi lesz, ha a helyes szó szerinti értelmezés szerint óhajtt kétezeröttszáz lélek lábat mosni egyszerre? Az, hogy eventűl nem két sorba kell már ülni, hanem egy is elegendő lesz és az első elkezdí és megmossa az összes lábait, visszahozza a fátat és elmegy utolsónak leülni. Majd jön a következő, ugyanazon módon, míg a kétezeröttszázadik is megmossa a többiek lábait, vagyis egy embernek kétezeröttszázszor lenne egy ilyen alkalommal megmossa a lába.

Ne mondjon engem senki túlzónak. Ha szabad itt valakinek szószerint érteni, nekem is szabad. Ha valaki megköveteli a 14-ik vers szó szerinti értelmezését, az köteles a 15-ik verset is szószerint venni, ha még olyan nagyon ki kell is fáradsnia a lábmosásban.

Valaki azt mondja nekem: Ez kivitethetlen így. Feleletem csak az: Ne csúrd-csavard az írásokat. Jézus kivitethetlen szertartást nem rendelt. Ha pedig mégis az, úgy annak a jele, hogy bizonyára ama szavakat lelki átvitelben kell értelmezni.

Próbáljuk szószerint érteni Timótheushoz írott I. levél 5. rész 10. versét: „Ha a szentek lábait mosta.“ „Ha...“ Tehát nem minden hívő mosta kezdetben a szentek lábait? A „ha“ szócska azt árulja el. E dolog miatt esodálkozásom a legmagasabb fokra hág, hogy olyan fontos szertartást, mint a lábmosás, már az első hívők is elhanyagolták. Még inkább esodálkozom azon, hogy az ilyeneket Pál apostol még egy szóval se inti meg, holott ő minden vétséget fedd, int, dorgál.

Az Úrvacsorával való helytelen éleést nem nézi el szó nélkül, hanem ezt mondja a korinthusi I. levél 11. rész 20. versében: „Mikor azért egybegyűltek egy azon helyre, nincs Úrvacsorával való

lek titeket, hogy komolyan vegyétek az Ő szavát, hogy el ne vesztítsük hatalmas Urunk barátságát. Tartsd meg a parancsolatokat, hogy méltó lehess barátságára. És ne feledd, hogy megférté, miszerint előm éretünk és Vele együtt ülünk a nagy asztalnál ama dicsőséges vacsorán, a megdicsőültek társaságában. Ek-

kor baráti jobbát nyújtja és a hűek elveszik dicséretüket.

Vigyázzunk! Ne feledjük el: „Sokan vannak a hivatások, de kevesen a választottak.”

Téged már kiválasztott? El is hívott? Meg is dicsőített? Ha igen, úgy te vagy a boldogok legboldogabbja, csak légy hű...

B. J.

Válasszatok magatoknak . . .

Józsúé 24, 15.

I.

Igy szólította fel Józsúé a népet, amikor az létova tekintettel fűrkészelt a pogány istenek tömegében, összehasonlítva őket Izráel eleven, eszelekvő Istenével. Nem akarják Jehova haragját magukra uszítani, de a pogány istenekben is találtak valami rokonszenveset. A két Úrnak való szolgálatot mindig szerette az esélet emberi természet. A bukott ember mindig azon mesterkedett, hogy a lehetetlen tegye lehetővé, amikor is Jézus azt mondja: „lehetetlen” két Úrnak szolgálni.

Válasszatok... Ez az Isten-szolgálat legelső feltétele. A különbséget felismerve, választanunk kell a világ istenei és a Mindenható között.

Válasszatok!... Ez volt Illés próféta szózata a Karmelen az Istenről esélet Izráelhez. (Kir. I. 18.) Szavára országgyűlést hívott egybe a gonosz király, amely alkalommal Illés tel akarja rázni közömbösségéből a zsidó népet. A nyugtalan, sűrű-forgó nép többször Illés személye úgy áll, mint a tomboló tenger hullámaiban a dacos sziklaszirt. Arcán parancsoló szentség tükröződik, amikor felemelkedik s Istenől ihletett hangon új elhatározásra szólítja fel a népet: „Válasszatok s amely Isten tűzet ad a mennyből az legyen az Isten!”

Tetemrehívás ez. Nincs kiút. Választani kell. Miután Isten ön maga és az egyedül megmaradt Illés mellett oly ragyogó bizonyítékát adta isteni voltának, a nép az Urat választotta.

Sokszor választott Izráel, sokszor férti Urának hűségét, de ugyanannyiszor el is hagyta hálátlan módon az a nép, mely mellett oly kártató türelemmel állott.

II.

Amikor Izráel hűtlenségének és állhatatlanságának elég bizonyítékát adta már, még nyitlabb csatára hívta ki népét akkor, amikor önmaga jelent meg Fia szolgálai formájában. Most nem küldött tüzet, most magával hozta a tüzet, melynek lángjai marták a fari-zeusok és írástudók lelkiismeretét, melynek szikrái pattogva hullottak a tüzet figyelő, kémlelő löporos szívekbe, melynek világossága megláttatta azoknak a kopsorsóknak a belsejét, melyek külsőképpen oly ragyogók voltak; tüzet, fényt, világosságot hozott, mely az egyházi ceremóniák ürességét megláttatta s ez a fény a sötétséghez hozzászokott szemeket vakította. Nem szerették a világosságot; „Jobban szerelték a sötétséget, mint a világosságot.” (János 3, 19.)

Újabb választás előtt állott a zsidó nép. Ezt ugyan el lehetett halasztani, de kikerülni nem. Választani kell, választani muszáj, választani... ez egy lelki törvény, egy parancs, mely alól nincs kiút, nincs menekedés. Amikor a gyújtószínű kanóca a löpor fészékéhez ér, akkor a robbanás megakadályozása már késő. Az írástudók csordultig tele voltak haragporában Lázár feltámasztása volt az utolsó csepp, mely arra bírta e poharat, hogy kisorsoldjon. „Ama naptól azért azon tanakodának, hogy Őt megöljék.” (Ján. 11, 53.)

Szembem áll egymással a dicsőség Királya és a bűnösök fejedelem Jézussal szemben Barrabás. Jézus, aki-ben minden Pilátus sem talált vétket, aki mindenben talált hibát apró, fűrkésző tekintetével, mely őt jellemzi Jézus, akiről az ő felesége azt mondja, hogy „igaz” s akiről Pilátus maga csodáldozó tekintettel reámutatva kiáltja:

„Ecce homo!” Micsoda ember, fine az ember! Nézzétek meg, figyeljétek meg, kutassátok körül s aztán... választzatok!

Barrabás... Rajta mindenki látta a bűnt, mindenki ismerte tömötelen gonoszágát, mindenki remeggett tőle, félt tőle. Válasszatok, melyik a nemesebb, az életre méltóbb; az, akit mindenki megvelet, ismerve durva gonoszágait, vagy Az, Akin a legtízesebb kritikus: Pilátus maga nemcsak hogy hibát nem talál, de oly dicséretben részesíti, aminőt még ember ki nem érdeml.

Csak egyik marhadat életbea, csak egyik uralkodhat.

Válasszatok...

„Jézus a bűnösök közé számlálatott”, még gonoszabbnak, mint Barrabás. A nép Barrabást választotta s Barrabással a bűnt, a tivornya életet. az egyházban a hatalmi jogokat, a tradíciós, életnélküli kultuszt, a feidiszített kopsorsót, melynek belseje halál, féreg és esont; a kívülről tiszta fálat, melynek tartalma méreg, a gyűlöletelen, de zöldelő fát, melyen az Úr álka nyugszik, a betűt, lelek nélkül, a héjját, melynek magját a féreg régen megrágtá.

Ezt választotta a nép és Jézusi... elvele, mert bántotta a sötétséghez hozzászokott szemüket a vakító, tiszta fény.

Választottál már te is? Kit választottál? — Vagy mindkét oldalon sántikálsz? ...

III.

Valakitől egyszer hallottam, hogy szeretett volna ott lenni s akkor élni, mert ő Krisztust választotta volna egészen nyíltan. De ugyanaz a személy, amikor a Szentlélek munkájáról kezdetben beszélni s utaltam arra, hogy Jeruzsálemben maradjon, míg be nem löv tetik mennyei erővel, akkor már nem akarta a Szentlélek urnájába dobni szavazatát. Azóta sokszor tapasztaltam, hogy az Írás szava: „Teljesedjétek be Szentlélekkel”, — nem talál haló fülekre. Ez pedig a mi utolsó választási lehetőségünk. Ezt a választást is szeretik sokan elhalogatni, de hányan, késve ugyan, de mégis az Úr Leleke mellett, a Szentlélek manifesztációja mellett foglaltak állást, akik megszerették az ő munkáját, felismerve annak rendkívüli fontosságát, csak sajnálkoznak tekintelenk vissza a múlt rest állapotjára.

Mi az utolsó választás előtt átiunk választanunk kell a mindig ösztökélő, soha meg nem nyugodó, lelkek magmentéséért fáradozó, magát dicsőségesen megnyilvánító Szentlélek és a közömbösségnek, a világíasságnak, a testiségnek a lelke között. A Szentlélek a világ önző, egoista lelkületével áll szemben. Választottál már? Ne halogasd a tévedés jövőbe! Vagy ha választottál, kit választottál? Mert éppennyű, miként az írástudók, nem ismerték fel Jézust, éppennyű meg ismerik meg a Szentléleknek dicső munkáját a kodszekek mögött ülő könyvmolyok; számukra a fény nagyon vakító, az idegen nyelv fölösleges s azokat a kinzó eszközöket, melyeket ők egyszer elfléltek, — melyeket mint Barrabást döbrötre vetettek, — azokat az eszközöket, melyekkel régen-régen őket kínozták, ismét előveszik s gyakorlati módon felhasználják. Oh, Szentlélek, kálváriás lett a te útad!

Válasszál! De mielőtt megteszed, figyeld! S ha nem érted, mert felborít minden régi, elavult nézetet, ha nem tudod felfogni, mert nem úgy nyilatkozik meg, mint ahogyan te elgondolad azt, „boldog vagy, ha Benne meg nem botránkozol!” (Máté 11, 6.)

IV.

Most még te válogatsz, egyszer — talán nem sokára — más fog válogatni Vajjon kit válogat az Úr? A juhokat a bakok közül (Máté 13, 47—50), a hí szolgákat fogja kiválogatni a sok haszontalan szolga közül az örök életre. És ismét válogat, konkolyt a búza közül, hogy csomóba kötve, a tűzre vesse.

Válaszd Jézust és ő téged fog kiválogatni ama napon az örök életre, válassz a Szentlélek, hogy ez a Lélek Urunk eljövételének idején téged kiválassza, megdicsőítve az Úr elé vigyen a felhőkön át s az Úrral legyél örökre. Nyisd meg szívedet s az Úr megnyitja az Eget. Forster.

Valahol konferencia volt és egyik fiatal diák panaszkodott, hogy lelke napról-napra szárazabb lesz. Persze mindent csak bírálgatott és helytelenített. Utóljára, mikor már nem bírta tovább és kifejezte lehetetlen helyzetét az egész gyülekezet előtt, majd ki-térdelt és így kiáltott fel: „Uram, tégy velem amit akarsz!”

Jézust szeretnénk látni.

János 12, 21.

A görög nép között is voltak, kik felmenni szoktak Jeruzsálembe imádkozni. És némelyek közülük Filephez menének azon kérelemmel, hogy *akarnák látni Jézust!* Az Ő csodatételeiről elterjedt hírek sok népet kíváncsivá tettek. A görögök között is voltak szentebb életűek, akik látni akarták Őt. Filep vezette Natánaelt is Jézushoz (Ján. ev. 1, 46.), ki szintén meggyőződött az Úr dicsőségéről. (50. vers.)

szem látni fogja Őt az ítélet székiben ülni s akkor sirni, jajgatni fognak Ő előtte a földnek minden nemzetiségei. (Jelenések k. 1, 7.) Mindazok, akik nem akarták Őt látni és nem keresték Őt, amíg a kegyelem nyitva volt, azután hiába fognak zörgetni és imádkozni, nem lesznek meghallgatva. (Máté 25, 10—12.) Jézust csak a lelki s testi gazdagok (felfuvalkodottak) nem keresik és nem vágyakoznak ta-

Vízkeresztsg Budapest.

Sajnos, az írástudók és papok közül csak az egy Nikodémus kereste fel, s ő is éjszaka, valószínű azért, hogy a kollegái meg ne tudják; de mégis felkereste, mert akarta látni és meggyőződni tudományáról s azokról, amiket hallott felőle. (Ján. 3, 1—21.) S ezen tanítás alkalmával Jézus meggyőzte és az hitte az Ő beszédit. (Ján. 7, 50—51.)

Mindazon egyéneknek, kik szeretnénk látni valakit vagy valamit, törekedniök kell annak közelébe jutni, mert távolról nem lehet tökéletesen látni, sem meggyőződni. Jézussal találkozni minden másnál jobb. Most, amíg Ő a kegyelem trónján ül, mert eljön az idő, amikor minden

lálkozni Vele. A szegények, a betegek s gyötrődők sokasága vette Őt körül s többször annyira, hogy el kellett rejtőzködni. De csak azok elől, akik nem azért keresték, hogy látták a jeleket, hanem mivel ettek és megtelt a hasuk. (Ján. 6, 26.) Azoknak pedig, akik hit által keresték, alkalmat adott a találkozásra. Ilyen volt Zákueus, a kis termetű gazdag vámszedő, ki teljes szívvel kereste az alkalmat, hogy megláthassa Jézust. És ő nem is gondolhatott arra, hogy még beszélni is fog Jézussal, csak látni akarta Őt! S mikor megtudta, hogy a jerikói úton fog menni, kisetett és mivel a sok nép között a kis termete miatt nem láthatta meg,

előre futott és hamar fellépett egy figefára és meglátta. De Jézus is meglátta nemcsak a kis termetű Zákéusnak, hanem a nagy szívet is. Az Úr megismerte őt és nevén szólította: „Zákéus, hamar szállj alá, mert ma nekem a te házádnál kell maradnom!” Sietett Zákéus leszállni és nagy öröm fogta el e rendkívüli megtiszteltetésért és örömeben minden marhájának felét a szegényekre áldozta. Akiktől pedig perlekedéssel elvett valamit, négyszer annyit adott helyébe. Jézus pedig mondta: „Ma lett üdvössége e háznak, mivel hogy ő is Ábrahám fia.” (Lukács 19, 1–9.)

Oh mily boldog lett Zákéus, midőn Jézust megláthatta és még boldogabb, mikor az Úr Jézus megtisztelte őt és bement hozzá és hallhatta kedves örökké csengő szavait. *Ma lett üdvössége e háznak.* Zákéusnak ez többet ért minden gazdagságánál, sőt a világ minden kincsénél. „mert mint használ valakinek, ha mind e világot megnyeri is, ha az ő lelkében kárt vall? (Máté 16, 26.) Azok mind boldogok lesznek, akik úgy keresik Jézust, mint Zákéus tette. Azért, kedves olvasó, keresd az alkalmat te is találkoznai az üdvösség fejedelmével, Ő neked is szól: Szállj alá hamar! Alázkodjál meg és hívjad segítségül, hogy megszabadulj a te bűneidtől és igyekezzél megérteni az Ő szavait, amit Nikodémusnak mondott, hogy aki újjá nem születik víztől és Szentlélektől az nem örkölheti Istennek órságát. (Ján. 3, 5.) *Ezt neked is mondja!* És ha Zákéussal keresed őt és megálázod magadat, neked is mondja, hogy ma lett üdvösséged. És ezt még ma megteheted, azon boldogságnak még ma lehetsz a részese, csak ébredj fel ma és keresd Jézust és megtalálod, mert Ő él és egyedüli közbenjáró az Atyánál és most is esedezik érted. (Római lev. 8, 34.) Azért ne keress más közbenjárót, mert egy az Isten és egy a közbenjáró Isten és az emberek között, a Jézus Krisztus. (I. Timóth. 2, 5.)

A sokaságnak többje szintén látni akarja Jézust, de nem úgy mint Nikodémus és nem úgy

mint Zákéus, hanem teljesen az ellenkező oldalról. Sajnos ilyenek vannak legtöbben, kik a csúfólók táborában állanak, kik igenis

Él az én Megváltóm.

*Nem volt, semmi több,
Nem is lesz soha!
A legjobb Megváltó miénk!
Halleluja!
Ő a legszebb, legdrágább,
Legdicsebb Király.
A sirt megnyitotta,
A pecsét felbontva áll.*

✓ *Győzött a Hős;
Júda oroszlánja, a Nagy.
Jöhetsz Hozzá,
Bármily nyomorult vagy.
Legyőzte a halált!
✓ A menykapu tárva;
Megrepedt a kárpit,
Urunk halálára.*

✓ *Áttört a poklon,
Bűnseket törve,
Győzelmesen útát készítette
Az égbe
Halál-fája
Nekünk élet-fájává lett!
✓ Böven oszt szívünknek
Békét és kegyelmet.*

✓ *Szeretni, szolgálni
Vágyom, e nagy Királyt,
Jézusom, Megváltóm,
Isten dicső Fiát.
Dicsőség nevének,
Ő él! Halleluja!
Nyomorult lényem lett
Szentégsé temploma.*

✓ *Könyveket töröl le
Széld mosolyával,
Bűnösöket tisztít
Vére s hatalmával:
Új életet adott
Ő, ki feltámadott.
Ellenségem jelett
Diadalt aratott.*

✓ *Újjongva énekelj!
Hirdesd szerte-széjjel:
El ma is Krisztusunk,
Fel, fel a szívekkel!
Ő nem sírban lakik,
Hanem a szívekben.
Engémben már igen.
Mi van a tiedben?*

akarják látni Jézust, de megköltöztve, kigúnyolva, leköppe, szürös töviskoronával a fején, a nehéz kereszt alatt roskadozni! Hangját hallani nem akarják, hanem féktelen tombolásokkal, iüvöltésekkel kiabálják: „Feszítsd meg Őt!” De van egy kis sereg, mely kíséri Őt, minden helyen; a Gecsemánéból a Főpaphoz, onné Pilátushoz, ha titokban is, de mégis látni akarják. S mert velők oly nagy és sok irgalmasságot cselekedett; azért fájdalommal hallják a sokaság fékevesztett ordítását. Fájdalommal látják a vért ömleni a töviskorona alól. Szíviük összeszorul a megfeszítés hallatára!

Melyik táborban vagy te, kedves olvasó? Ha még azok között vagy, akik val lámval örvendeznek Jézus szenvedésén, akkor a baloldalon vagy és a veszedelem, az örökös kárhozát felé rohansz a lelked. Mert találkoznod kell Jézussal, az Ő ítélszéke elé kell állnod, hogy megfígyessen neked a te cselekedeteid szerint. (II. Korinth. 5, 10.) Lehet, hogy a te lelked vágyakozik a kis sereg közé állani, de a te tested nem akarja felvenni a megaláztatást, mert a nagy seregben, a csúfólók között vannak rokonaid, ismerőseid, férjed stb. és téged is gúnyolni fognak, s lehet, hogy még oly gyengén állsz lelki lábaidon, hogy nem remegtet meg Krisztus szenvedése. De lehet, hogy már a csúfólód nagy sereg között sem érzed magad biztonságban! Akkor kérünk, jöjj a kis sereg közé! Jöjj a Jézus oldalára! Ne sajnáld idődet, lásd meg az Úr Jézust az Ő jobbárlól.

Jöjj és lásd meg és érzed meg fájdalmait. Nézz oda, amin a gúnypalátsba öltöztetik. Nézd, már a kemény, szürös töviskoronánál nyomják szent fejére! Tekints fájdalmas szent orecájára, miként patakzik szent vére: Már a kormányzó elé hurcolják, de ő sem talál semmi bünt Benne. De az ordítás: „Feszítsd meg!” — minden érző szívet, sőt a házat is megremegteti. Már a keresztet teszik vállára! Nézzed, mint roskadozik a kereszt súlya alatt, már nem bírja és összeroskad! De másnak adják a keresztet s

Ót iszonyú korbácsolással kísérik fel a Golgothára, ahol két gonosztevő között — kik már a keresztre vannak kötözve — leteszik a keresztet. Gódrót ásnak a kereszt tövének. Jézust a keresztre fektetik. Nézz oda, ön-maga tárja ki szent karjait, érted és értem! Látod, amint durva, kovácsolt vasszeget illesztenek kanyeréire és átütik a hatalmas kalapácsával, kezeit és lábait odaszegezve a durva kereszthez. Ordítják: „Szálljon le most a keresztől, ha Ő az Isten fia!” Oh siralom, szívfájdalom látni az

ártatlan Bárányt így szenvedni. De lásd meg! Már emelik a keresztet és rajta szenvedő Urunkat; a kereszt lezuhan a gödörbe. Jézus felkiált fájdalmában: „*En Istenem, en Istenem, miért hagyttál el engemet?!*” De kínzóit mégis felkiált: „*Atyám, bocsáss meg nekik!*”

Kedves olvasó! Az Úr Jézus fájdalmai nyissák meg lelki szemeidet és lássad meg az áldozatot, amit a isteni Bárány értünk fizetett és jőjj velünk és örökkön-örökké látni fogjuk Őt. Amen.

E. W. M.

pothan, hanem hívtam a gyülekezet véneit, megkentek olajjal az Úr nevében és csoda történt! A kiütések azonnal megfehéredtek és én egészséges lettem. Hallaluj! Ajánlom, hogy a hívők ne legyenek mindenkor nyugodtak; főként ilyen esetekben, mert az Úr segít, csak kiáltsunk hozzá.

Mattis Juliska, Künszentmiklós.

Jézus elfogadott.

Kedves testvéreim az Úrban! Bizonyágot tesz az Úr Jézus kegyelméről, ki engem mint gyermeket fogadott magához. Hivott és erőt adott a megírásra. Tizenkét éves voltam, midőn az Úr először szólt hozzám és én mentem hívó szavára. 1932. márc. hó 24-én voltam először a pünkösdi gyülekezetben és 48 napra, március 13-án Szentlélek-keresztséget is nyertem. Szüleim gyakran vissza aratak tartani az imaházból, mivel hat kilométeres gyaloglás után érhettem azt el de én szívesebben engedelmeskedtem „Édesatyámnak”, mint születésemnek s végül Ők is megtérték. Ma hatan dicsojtjuk az Urat a családban, öten a Szentlélek-keresztséget birtokában. Áldva legyen érte az Úr öröke.

Bóna Mariska, Künszentmiklós.

Missziói hírek

Missziói munkás jelentése: „Nekem cselekednem kell annak dolgait (akaratait). Aki elküldött engem, amíg nap alatt van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik.” (János ev. 9. 4.) Megváltónk ajkáról hangzottak el ezen nagyfontosságú és mélyen a szívbe markoló szavak. Prófécia ez: a mi közeljövőnkben beteljesedik; a kegyelem elvonatik a földről, a szentek elragadtatnak és jaj lesz azoknak, akik itt maradnak! (Máté 25. 6; Jelenések 12. 9—12.) Ezt megértve, nagyon fontos számunkra, hogy amint Jézus, mi is keressük és cselekedjük Isten akaratát, Jézus útmutatása szerint. (Máté 28. 19—20.) Jó nekünk engedelmesnek lenni, mert boldog az a szolga, akit az Úr, ha hazajő, így munkában talál. (Máté 24. 46.) Istentünk nagy kegyelméből mi, a legkisebbek is igyekeztünk

Bizonyágtételek

„Térj meg, közel az Úr!”

„Hátal rebeg lelkem neked, drága Jézus azért, hogy megmentettél engem az örök kárhozattól!”

Kedves testvérek, egy történetet mondok el nektek, amelyben láthatjátok, hogy milyen csodás az Úrnak hatalma.

E történet március 19-én volt. Odahaza, a konyhán vagyunk. A nővérem mint hívó és hogy a kötelezettségének eleget tegyen, mit az Úr követel tőle, bizonyágot tett nekem. Mert én hitetlen voltam. En egy másik „Úr” hatalma alatt valék. Mindent meggyaláztam és már úgy látszott, hogy én kerülök felül.

Ekkor egy benső érzés ezí súgta: „Jőjj be a szobába.” Be-mentem azért, hogy kinevessém magam, mint kárörvendő. De minden másképen lett. Amikor betettem az ajtót egy erős férfihang így szólt: „Térj meg, közel az Úr!” En akkor önkívületlen mentem a hang irányába négy lépést. Az ötödik lépésnél lerogytam, mert éreztem az Isten erejét. A szemem mikor kinyitoltam. látam, hogy lángok között vagyok és hogy nagy fájdalmakat érzek minden részemben.

Kedves testvérek, hijgyétek el, hogy az eddigi elkövetett nagy bűneim voltak azok a nagy „fájdalmak, amit éreztem.

Ezért áldva és magasztalva legyen a mi drága Jézusunk, hogy

ilyen csodálatos módon elhívott engemet...

Kérek azért titeket, kedves testvérek, hogy imádkozzatok érttem, hogyha az Úr Jézus elhívott, tarson is meg az Ő kegyelmében mindvégig.

Bottka Lajos, Bpest.

Gyógyulás betegségből.

Dicsőítem az én Istenemet, hogy bizonyágot tehetek az Ő csodás szeretetéről. Hat évig oly testi betegségben szenvedtem, mint az orvosok gyógyíthatatlannak mondtak ki. Elkeseredtem, hogy nincs számomra segítség. Az Úr látta fájdalmamat és csodálatosan szólt hozzám. Megmentette elvesztett lelkemet. Meggyógyított testi betegségemből és megáldott az Ő drága Szentlelkével. Dicsőség Istennek, hogy engem így szeretett. Imádkozzatok értem, kedves testvéreim, hogy mindvégig hűséges gyermeke lehessenek Urunknak!

Mattis Juliska, Künszentmiklós.

A csodás orvosnál.

Vörhény uralkodott családunkban. Nővérem, ki gyülekezetünk tagja, ő is beleesett a betegségbe, aki azonban nyugodtan tűrte e bánatlamakat. Hetekig tartott betegsége, azonban imádkoztatni nem imádkoztatott magáért. Két vagy három hét után én is megkaptam e bajt s ugyanazok a tünetek jelentkeztek testemen. En azonban nem nyugodtam az ál-

a közelmúltban is lelkek megmentésén fáradozni, tudva azt, hogy közelg az éjféli.

Január elején Tiszakanyéron (Szabolcs m.) időztünk, ahová az elmúlt év végén utaztunk. A lelkek nagy számmal igyekeztek minden alkalommal az összejövetelre. Majd elmentünk a ref. iskolába, ahol az ottani hívekkel tartottunk együttesen „alliansz”-órát. Közél 200-an lehettünk. Boldogok voltunk, hogy a válaszfalakból már valami ledől. Adná az Úr, hogy a jövőben jobban közelednénk mindannyian a teljes egységre Isten felelőben és igazságában, elhagyva a bűnök éjféli. 12-én Hadházon menyegzőre voltunk hivatalosak, ahol megragadtuk az alkalmat, a nagy Völegényről bizonyosságot tenni, aki egy dicső menyegzőre vár mindnyájunkat. A néhány török-szentmikulósi báránnyát is felkerestük, hogy együtt töltsünk egy kis időt a gyönyörűsége folyóvizek mellett. Itt munkásra volna szükség, mert vágányozók vannak. (Máté 9, 37—38.) Szólnokom — új állomás! — is látogatást tettünk, ahol egy léánytestvérünk munkálkodik kitartással és eredményrel. Kérjük az Urat, hogy e fiatal léányban dicsőítse meg szent Nevét sok lélek megmentésére. Budapestesen is környéken szolgáltunk ezután Isten ügyének, ahová ügyünk elintézése végett mentünk fel. Január 27-től Kisköröshöz is környékén végeztem misztiozi feladatokat, ahol február 4-én alámérites is volt, amit az előző lapunkban olvashattunk. Majd a móríchidai konferenciára indultunk s útközben a felsőgallai és kishácsi testvéreket látogattuk meg. A móríchidai konferencia áldásosan telt el, mint már szintén tudattuk a testvéreikkel. Február végéfele Tápósiüly- és Sápon időztem, ahol viruló arcok, örömekek és halleluják bizonyították, hogy a sok próba után jön az áldás. A Lélek indításából újból Debrecen vidékére mentem; Hadházon és Sámsonban lettem látogatást. Az utóbbi helyen nagy ébredés van, a legutóbbi is többen nyertek Szentlélekkeresztséget. E gyülekezet is nélkülözi az igazi, hú munkást.

Március első felében Jánkon (Szatmár m.) tettem látogatást, ahol pár napi időzés után új erőre kapott a kis gyülekezet. Kisarban is éreztek az Úr nagy kegyelmét. Erre járva, újra elmentem Tiszakanyérra is. Előbbi ottjártunkkor nagy ébredés volt tapasztalható és most azok közül többen nyertek Lélek általi keresztséget. Sokan pedig tusakodnak érte. Boldog újvélet kezdettek. Dicsőség az Úrnak, Aki készíti a lelkeket az elragadtatásra.

Sietünk a budapesti Bibliái tanfolyamra, ahol rendkívül sok jót halottunk, amikre régen szükségünk lett volna. Végeztével ismét Kisköröshez utaztunk le, ahol jelenleg is vagyunk, mivel sok a vágyakozó lélek. Imádkozzunk munkálkodásunk áldásosságáért, hogy teljes önzetlenséggel és odaadással működjünk tovább dicső Urunk paranasának teljesítésében.

Kalocsák.

Alámérites Budapest. Jézus Krisztus Vérének szabadító munkájáról tett bizonyosságot az a 23 fehérruhás, megváltozott egén, kiknek szép csoportja elfoglalta az imaház emelvényét, huszét másodnapján tartott beméritesi ünnepélyünk alkalmával. Zsúfolt imaház, zsúfolt program, örömmel megfőtött szívek beszéltek arról, hogy ő! El a mi szerelmes Krisztusunk. Beszellt erről a fehérruhás csoport is. Egyik magyarul, a másik kánán nyelven. Beszéltek a prédikátorok is egyremásra. „Bemerítő János” tisztségű ezúttal a helyi gyülekezet prédikátora töltötte be, aki nem kevésbé volt meghatva, amikor saját fia is kezei közé került, sőt az egész gyülekezet részeseült e kedves epizódon szerzett könynyekben. Hovatarlozás szerint a keresztelezőkön a budapesti, pestszent-erzébeti gyülekezetek csaknem egyelő arányban osztoztak, de akadt egy-két vidéki bemerítő is. Tartsa meg az Úr valamennyit és nevelje győzedelmes harcosokká.

Vendég.

Imaházmegnyitás a canadai Leask Sask városban. Messze, a Nagy-nyugat Canada területéről, kívánom tudatni az Apostoli Hit olvasóit nevezett ünnepélyről, melyet az elmúlt év november 11-én tartottunk meg. Sokakról lehet hallani eme szavakat: „Az Úr csodásan működik, de útja rejte van.” De ezt mi is elmondhatjuk, mert az Úr csodásan vezet bennünket. Dicsőség szent Nevének! Legyen hála az Úrnak, hogy van a pünkösdi népnek is egy fényezőruja, amely tova viszi s szórja Istenünk sokféle kegyelmi áldásait. Ennek a fényét mi is élvezük. Legyen áldott a mi Urunk Jézus Krisztus, hogy azon mustármag, melyet itt elszórt, terelvény fáva növekedett az áldott evangélium által, melynek árnyékában mi is megpihenhetünk. Vagy

öt éve annak, hogy néhány család a teljes Evangélium ismeretére jutottunk, noha már régebben megkezdük az Evangélium útját járni. De amikor közülünk egyesek a szokottnál nagyobb hangon adták dicsőségüket az Úrnak, akkor többen rendkívülinek találák, minek az lett a következménye, hogy kellemetlenekké váltunk. Nem volt mit tennünk, minthogy házanként járjunk össze Urunk tiszteletére. Nem valami kellemes volt ez. Látogatóink részéről még úgy sem. Majd az Úr eszközül használta fel egyik testvérünket Szücs András személyében, aki felajánlotta lakásának egyik tágas szobáját az összejövetel helyéül. Itten megfelelőbbé vált helyzetünk arra nézve is, hogy akik kíváncsiokak köztünk megjeleni. megtehetők. Több időn keresztül ide jártunk, de csak átmenetinek tudtuk magunknak a helyet, noha kedves bellyé vált. Később felmerült azon kérdés, hogy valamiképpen imaházat kellene építenünk. De hogyan és hova, amikor éppen most éljük át a korszakot, amikor elérte értéktségét minden, még az ember is; és mivel mi leginkább földműveléssel foglalkozunk-gabonáinkat csaknem ingyen kellett odaadnunk. Mást nem tehattünk, mint a proféták fiait, akik így szóltak: „*Ime ez a hely, ahová járunk, igen szoros, hadd menjünk el és vágjon ki-ki egyegy fát és építsünk...*” Imaházat. (Kír. II, 6, 2.) Úgy is lett; másnap az erdőbe mentünk fejszékkel, fogatokkal s meg is hoztuk a terv szerint való fákat 1932-ben. De mivel a felforgatott helyzet mindinkább állandóbbá vált, nem foghattuk az építkezéshez; terelvünk pedig nyugovóra tért. Tovább imádkoztunk és ostromoltuk azt, Akí mindent tud. Majd a mult év szeptemberében megéreztük az Úr választá imáinkra. Egy megnevezett napon összejöttünk s érzelmeinket összpontosítva, az azonnali tett követte. Egyik testvérünk felajánlotta birtokából az elégséges telket imaház helyéül. A fölépítésre való összeg ugyanakkor néhány dollár kivételével, közadományból, összejött. De nem az erdei, rég elkészített, hanem elsőrendű faanyagra: deszka, zsinidely és központi fűtésre. Mivel az anyagot egy itálabb első városkából vásároltuk, testvéreink teherautóikon csakhamar kihordták. Anyagunk volt, de építómesterünk nem; mégis belekezdünk október 2-án és csak akkor tűnt ki, hogy van köztünk ács, kőműves és bádogos is. Test-

vériségünk magáévá tette a munkát, sőt látogatóink is önkéntesen jöttek és nagy szorgalommal segítettek az építésnél. Azt sem hallgathatom el, hogy a mi testvérünk is kivették részüket s ugyancsak sok élelmiszert összehordtak U. A. testvérekhez, hol a gazdaasszony nagy készséggel, kész étel-ekkel várta az imaháznál dolgozókat, háromszor naponta. Egy gondviselő mennyei Atyánk segítségével november 10-re teljesen és fizetésmentesen elkészült az új imaház. Dícsőség Isten szent Nevének! B. A. testvérek szép nagy zongorával ajándékozták meg közösségünket. Vasárnap, a megnyitási napon, kora reggel, amint beléptem az új imaházba, rápillantottam a szöszékre; csodálkozással látom kellett az Úrnak csodálatos működését. Egy ifjú barátunk az Úr oltárára tette az ő áldozatát: egy nagy Bibliában. Majd a déli órákban megkezdődött a megnyitási ünnepély. Valuch Pálné testvérnőnk, ki a gyülekezetünk élén áll, imájával nyitottuk meg. Miután közösen elénekeltük: „Egy diesteljes zászlót hordoz mindenki” — következett elég dús programunk, amely alkalmi szavaltokból, énekekből és az ünnepélyhez illő bizonyságokból állott. A nagyszámú hallgatóság részére kiesimnynek bizonyult az új imaház. Megjelentek vidéki angol testvéreink és a helybeli magyar baptista testvérek közül és az úgynevezett „Egyesült egyházak” pástora, tiszteletes Csendes Imre, híveivel együtt. És mielőtt otthonainkba térünk volna, az Úrnak hálát adtunk, megköszönve nagy szeretetét.

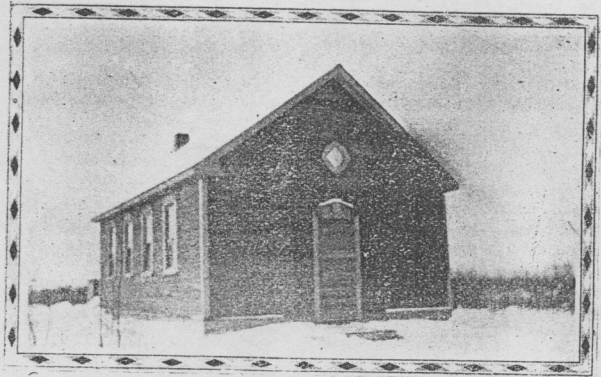
Megbízásból: Valuch Pál.

Mindeddig segített az Úr!

Készen az épület,
Az Úrnak hajléka;
Be van végezve
Az építési munka.
Ha visszaemlékszünk:
Ezelőtt nemrégén
Sűrű bozót állott
Itt ezen a helyen.
De a munkás kezek
Eltakarították.
Most itt van részünk
E tágas imaház.
Mikor megkezdettük
Az építő munkát,
Kérdés volt: „Ki adja
Az anyagnak árát?”

Mert mindenki szegény
És kevesen vagyunk;
Ilyen nagy munkára
Hogyan vállalkozunk?!”
De hála az Úrnak,
Ki segített minket!
Kirendelte a pénz
S a munkáskezeket.
Megindult a munka
És a hajlék épült,
Elég gyorsan haladt,
Megakadás nélkül.
Bámulva csodálták,
Mily gyorsan építnek
Most a pünkösdisták.
A csendes figyelő
Gondosan kutatta:

Hogy kik adakoztak?
És kik építették?
Isten jobban tudja,
Hisz' érte tették!
Ő lesz így egyedül.
Aki majd megfizet,
Amikor majd eljön
És mindent jóvátesz.
Hálával tartozunk
Kegyes Istenünknek,
Ki a nagy munkában
Minket megsegített!
Mert nem csekély dotog
Kápolnát építeni
Ily nehéz helyzetben,
Hogy mindenki szegény.
De az Úrral könnyű
Aki benne bíznak,

A canadai új imaház.

Hol eme dolognak
A valódi nyílja?
Ki irányítja ezt
Ily bölcsen és szépen?
Ugyan ki volna más?
Maga a jó Isten!
Igen, Ó volt az,
Ki örködött, vezetett,
Hogy nem fordult elő
Semilyen baleset.
Békén s szeretetben
Folyt mindig a munka;
Nem volt semmi harag
Ellenzés, vagy vita.
Mindenkori örömmel
Sietett dolgozni;
Vigan és jó kedvvel.
Nem volt fáradt senki.
Ment is jól a munka:
Férjfiak dolgoztak,
Othon pedig a nők
Buzgón imádkoztak.

Azok semmi jóban
Nem csatlakozhatunk.
Mi is Benne bízunk.
Imánk meghallgatta!
Legyen dicső Neve
Aldva, magasztalva
Szavalta: Szűcs Anárásné tv.

ÉRTESETÉS.

Tekintettel, hogy egyes testvérekkel levélbeli vagy közvetlen érintkezés folytán oly nyilatkozatot tettünk, miszerint május elején a Nemzetközi Vásárral nyújtott kedvezményvel élve, — megtartjuk országos megbeszélésünket; itt nyilatkozatot teszünk, hogy ezt elhalasztottuk jelenleg meg nem állapított időpontra, melyről annakidején a testvériséget értesítjük.

Menyegző Mezőberényben. Örömkel gazdagon megáldott napja volt a mezőberényi kis gyülekezetnek március 14-én. Két ifjú szív talált egymásra az Urban, Saffer András tv., a gyülekezet előjárója és Balázs Katalin testvérnő személyében. Tekintettel, hogy nevezett községben pünkösdiék még nem menyegyeztek, az érdeklődés rendkívül nagyknak mutatkozott, úgy hogy a nép tekintélyes része kiszorult az imateremből. A békési énekkar is sok szép énekek örvendeztette a megjelenteket, majd Nagy Ferenc tv., a békési körzet előjárója szólott a néphez Máté ev. 19. 1—7. alapján, ismertelve a házasság szentségét, komolyságát és tisztaságát, felhívva a hallgatóság figyelmét a mai kor tragikusvégű házasságkötéseire, melynek főoka: Isten kizárása a frigyből. Végül ajánlotta az Urban megújított frigykötést a jelenlevő házaspár számára. Néhány alkalmi ének, szavalt és fentebbi tv. buzdító szavai után a házasságkötést imával erősítettük meg, mielőtt a fiatal pár egyenként vallást tett az egymáshoz való hűségéről. Újból ifjúsági program következett, melynek nyomán Vig I. tv. hirdette az ígét, megható szavakban esetelve Isten akaratát. De a nép még ezután sem oszlott el és kénytelenek voltunk a bibliai igazságokról ismét bizonytságot tenni. Ünnepegyünk a késő éjjeli órákban ért véget.

Aldja meg Urunk az ifjú párt, hogy legyen véres zászlójának bátor hordozója. *Egy a sok közül.*

IGAZ?

Hogy kezddhetjük előlről?

Hogy mindenki megbánja, aki nem vett részt a Biblia-kurzuson?...

Hogy Schmidt testvér a nyár folyamán ismét ellátogat hozzánk vagy kéthetes bibliai tanfolyam tartása céljából?...

Hogy sokan megbukunk a vizsgán?

Hogy Angliában oly ébredés van, hogy különvontak indulnak a hallgatók tömege utazásának lebonyolítására és szűk gyűgynak meg a legkülönbözőbb betegségekből és hogy mindannyian szeretnénk ott egy-két hetet eltölteni?...

Hogy Krisztus Magyarországon is ugyanaz, mint másutt?

Hogy ma is osztogatja a lelkiájdékokat?...

Hogy nekünk mindenki iránt a legnagyobb szeretet kell tanúsítani és nem áll jogunkban a más szolgáját bántani?...

Hogy Jézust ártatlanul vádolták és Ő mégsem vádolt senkit, csak a bűnt?

Hogy mindenkinek meg kell tanulni a maga leckéjét?

Hogy a hit nem az elvörösödésben és elkékülésben jut kifejezésre?...

Hogy nem a hangos imában van az erő, hanem Jézusban?

Hogy ha megalázkodunk, Jézus felminket?...

Hogy a legnagyobb kísértések között is velünk van az Úr?

Hogy mi csak szeressük továbbra is egymást?

Hogy e rovat legközelebb már nem szerepel?

Előfizetések

(április hónap):

Kiskőrös: Labát I.-né, Martinkó Imréné, Pecznik Györgyné, Gyuriczáné, Paulikné, Dediniski és Hulvey lelk. 3—3.—; *Pszola* István, Árvai M., Városi István, Turán István 2—2.—; *Serfűző* J. 2.50; *Gombár* A., *Lucza* J., *Lovász Sándor* és *István*, *Opaszki Sándor*, *Hegedűs J.*, *Pecznik J.* 1.50—1.50; *Városi* Pál, *Targyik István* 1—1.—; *Budapest:* *Mérés Sándor*, *Szabó Imréné* 3—3.—; *Gábos Gyula* 1.50, *Hoyeska Erzsébet*, *Rádlí Imre*, *Borbély Gyuláné*, *Szegedi Sándor* 1—1.—; *Magda József*, *Magyarné, Csörge Antalné*, *Horváth József* 0.50—0.50; *Kispest:* *Nérváth Gyula* 2.—, *Kajos József*, *Németh Ignác*, *Sági Juliska*, *Várkonyi Imréné*, *Mészáros József* 1—1.—; *Bán Irma* 0.70, *Nemestény János* 0.50 és 0.50, *Baján Mária* 0.50; *Móricshida:* *Sipos István*, *Sipos József*, *Csizmadia Sándor*, *Varga Gyuláné*, *Bognár Gyula* 3—3.—, *Paizs József* 1.50; *Békéscsaba:* *Príbojszki János*

4.—, *Kudlák Judith*, *Gállik János* 3—3.—, *Varga Györgyné*, *Kudlák András* 1.50—1.50; *Mezőberény:* *Weigert Márton* 3.—, *Kovács Lajos*, *Scheffer András* 2—2.—, *Balázs Katalin*, *Kálmán Károly* 1—1.—; *Halesz:* *Perjessy Gerzson*, *Balogh Sámuel* 3—3.—, *Katona János* 1.50, *Szőllösy Jánosné* 1.—, *Németh János* 0.50; *Békés:* *Papp István* 6.—, *ifj. Somlyay Ferenc* 1.50, *Kovács Imréné* 1.—; *Tápióscentmárton:* *Krájcz Istvánné*, *Szabó Istvánné*, *Rakita János*, *Bala János* 1—1.—; *Székelyudvarhely:* *Sós Ábel* 3.—, *id. Mucsi Mihály*, *Bebes István* 1—1.—; *Tápióság:* *Deák István*, *Zemen János* 3—3.—; *Csetény:* *Boeska József* 3.—, *Kálmán Zsófia* 1.50; *Tát:* *Papp István* 3.—; *Bakonycserrény:* *Pintér János* 3.—; *Szigetvár:* *Kovács Imréné* 3.—; *Somogyárd:* *Glávics István* 1.50; *Bőhönye:* *Kiss Endre* 2.—; *Nagyszakadics:* *Istics István* 2.—; *Somogyárd:* *Simon Ferenc* 1.—; *Tápióság:* *Kurgyis János* (9 db lapért) 10.—; *Sarkad:* *Varga Lajos* 1.—; *Táp:* *Németh Sándor* 3.—; *Viznek:* *Gresai Miklós* 3.—; *Polgárdi:* *Szabó Károly* 3.—; *Sebastopol:* *Joe Korponya* 4.88 pengő.

JEGYEZD FEL

a következő címek:

Az „Apostoli Hit”, a Szeretotthon és Központi pénztáros címe: *Sebestény István, Pestszent-erzsébet, Almos-utca 62. szám.*
Levelezési cím: *Siroki István, Budapest, VII., Aréna-út 68., I. emelet 4.*

A Szeretotthon címé kizárólag természetbeli adományok céljára: *Andruskó János, Pestszent-lőrinc, Rákóczi-út 14.* Pénzbeli adományok az Otthon pénztárosa fentebbi címére küldendők.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 Lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákiába 26 čk., Magyarországon 3 P.
Előfizetések, adományok a 21.106-os csekk számlára, vagy Sebestény István estvér címén, Pestszent-erzsébet, Almos-utca 62. küldendők.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Siroki István.

Kiadja: az Isten Gyülekezetei Szövetsége Magyarországon.
Kispe, Rózsa-utca 62.

22135 Bethánia-nyomda.

Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 9.

Felelős vezető: Horváth János